

சந்தாராரின் கவனத்திற்கு :
காவலன்
வருட சந்தா ரூபா 9-00
6 மாத .. 4-50
3 மாத .. 2-25
(தபாற் செலவு உட்பட)

காவலன்

கத்தோலிக்க வார வெளியீடு
செய்தித்தாளாகப் பதிவுபெற்றது.

“அம்மச்சலிலிருந்து நாம் தப்பி யோடும் பொழுது அழைத் தனத்தீல் வீழ்ந்துவிட கிழேம்.”

— ஓர் அறிஞர்

94-ம் புத் | 1969-ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 30-ந் திகதி சனிக்கிழமை — பிரதிசதம் 15 | 33-ம் இல.

தனிச்செப்துதின் அவசியத்தை பரிசூத்த தந்தை வற்புறுத்துகிறார்

“இக்காலத்தில் நல்ல பிரமாணிக்கமுள்ள விசுவாசிகள் தன்னும் தனிமையாகச் செபிக்கும் அவசியபழக்கத்தை மெல்லமெல்ல, படிப்படியாகக் கைவிட்டுவருகிறார்கள். தேவனுக்குத் தங்களை அர்ப்பணித்தவர்கள் மத்தியில் முதலாய் இவ்வித அசட்டைத் தனம் தோன்றியிருக்கிறது.”

சென்றவாரம் அளித்த பொதுப் பேட்டி ஒன்றில் எம் பரி. தந்தை துக்கக் துடன் இவ்வாறு கூறினார்.

இந்நாட்களில் யாராவது செபிக்கிறீர்களா?

தொடர்ந்து அவர் கூறிய தாவது:

“எமது முன்னேர்கள் செபித்தமாதிரி நாம் இக் காலத்தில் செபிக்கிறோமா? தற்காலமனிதனுக்குச் செபிக்கத் தெரியுமா? செபத்தின் அவசியத்தை நாம் உணர்கின்றோமா? எமக்குச் செபிப்பதில் ஆசையுண்டா? செப

மாலை, சிலுவைப்பாதை போன்ற பழைய உத்தம செபங்களிலிருந்த பற்று இப்போ எங்கே? தனித்த தியானம், ஆத்தும சோதனை, சம்பிரசாத ஆராதனை, நல்லாசனை ஆகிய பழக்கவழக்கங்களை வாலாம் எங்கே போய்விட்டன?

உள்ளார்ந்த சீவிய வளர்ச்சி

“உள்ளார்ந்த சீவிய வளர்ச்சிக்கும் பக்கி அதிகரிப்புக்கும் தனிச் செபம் அவசியம். இதையிட்டு அக்கறையீன்றி இருப்பது கேடுகளுக்கு வழியாகும்.

வெளித்தோற்ற சீவியத்தையே சீவிக்க நாம் இக்காலத்தில் கூடக்கூடப் பழக்கப்பட்டு வருவதால் எமது உள்ளார்ந்த சீவியம் வளர்ச்சி அடைவதில்லை. காண்பவைகளை, உதாரணமாக வாரைவி, தொலைக்காட்சி, சினிமா, புகைப்படம் ஆதியவைகளைப் பேற்றுகிறோம். அவைகளை விசுவசிக்கிறோம். அவைகளின் அறங்கின்றனர்.

(தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்)

பொலிஸ்காரனின் பிரசங்கம்

மேற்கு ஜேர்மனியில் நியூறேம்பேர்க்கார புனித அங்கோலனியார் கோவில் விசாரணைப் பகுதிக் குருவானவரின் அனுமதி யுடன் அங்கார பொலிஸ்காரன் ஒருவர் அக்கோவிலின் பிரசங்கக் கூட்டில் ஏறி மக்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்தார். அவர் செய்த பிரசங்கம் விதி விபத்துத்தை என்னும்

விஷயத்தைப்பற்றியேயாம். பிரசங்கக்கூட்டி விருந்து சமூகத்துக்கெதிரான பாவங்களைப்பற்றி யே குருமார் போதித்து வருவது வழக்கம். இக்காலத்தில் சமூகத்துக்கு எதிரான குற்றங்களுள் மோட்டோர்வாகன ஒட்டிகளின் கவலையீனத்தினால் ஏற்படும் மரணங்களே மிகக் கூடியன. இதனாலே தான் அவ்விஷயத்தைப் பற்றி அதிகாரத்துடன் போதிக்கத்தக்க ஒருவரை குருவனவர் கண்டுபிடித்துக்கொண்டார்.

இந்திய கத்தோலிக்காரின் தேசிய தர்மமியக்கம்

இந்தியாவில் பல இடங்களில் குடிக்கத் தன்னீர் கிடையாமல் அனேக மக்கள் வருடம் முழுவதும் தவிக்கின்றனர். இந்திலையையில் வறிய மக்களுக்கு உதவ இந்தியகத்தோலிக்க சங்கம் முன்வந்திருக்கின்றது. நாடுமுழுவதும் தேவைப்படும் இடங்களில் கிணறுகள் தோண்டி மக்களுக்கு உதவ அவர்கள் வேண்டிய பணத்தைச் சேகரித்து வருகின்றனர்.

“நான் கண்ட மாது மகா அழகுள்ளவள்; ஒப்பற் ற அழகுள்ளவள். எவ்வளவு அழகு ஒன்றை என்றால் அவனை ஒருமுறை பார்க்கும் எவரும் அப்பேரழகினையே மீண்டும் பார்ப்பதற்காக உயிரைத் துறக்கமுதலாய் ஆசிப்பார்கள். அவனைப் பார்த்தவர் எவரானாலும் எவ்வித இலைகீக காரியத்தையோ, பொருளையோ, மனிதர்களையோ அழகாகக் கருதமுடியாது.”

— புனித பெர்னதேந்

நான் ஏன் உகண்டாவுக்கு வந்தேன்

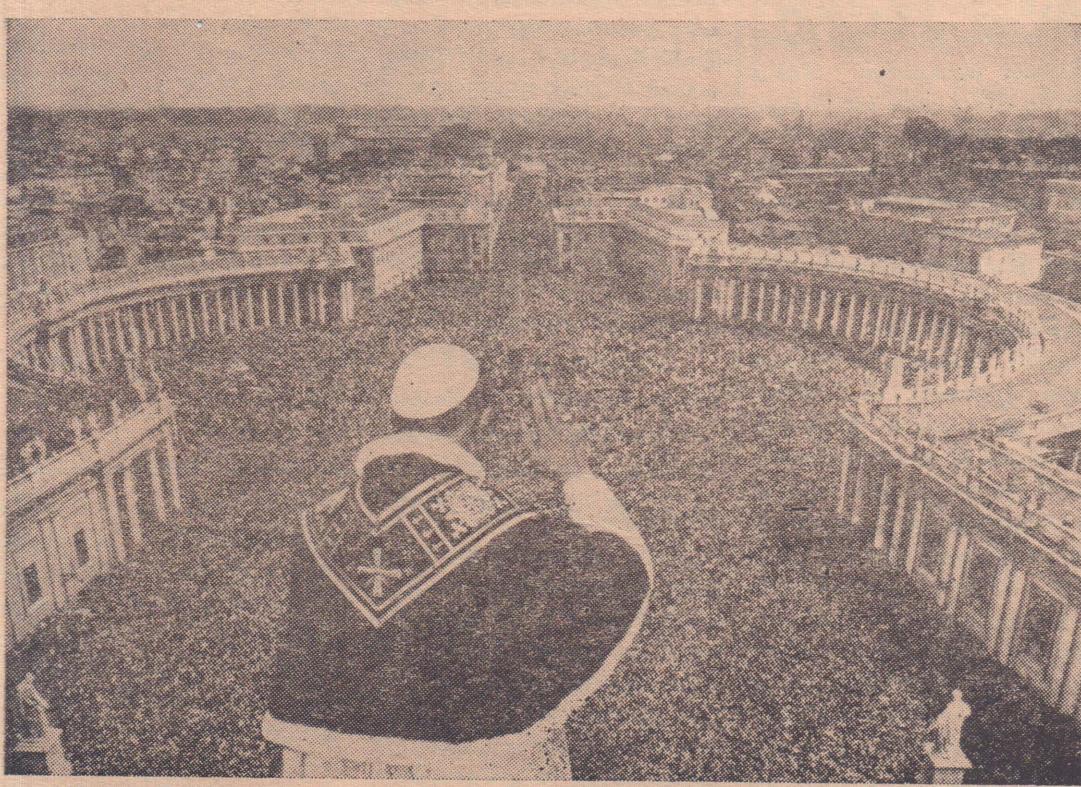
ஆவணி மாதம் 2-ந் திகதி உகண்டாவில் அத்தேச வேதசாட்சிகள் கொல்லப்பட்ட இடத்துக்கு அண்மையில் கின்று, அன்று தண்கையால் உறுதிபூச்சலைப்பற்றி 22 சிறுவர்களைப் பார்த்துச் செய்த சிறுபிரசங்கத்தில் பரிசுத்த தந்தை 6-வது சின்னப்பாப்பர் சர் “நான் ஏன் இன்று உகண்டாவுக்கு வந்தேன் என்று நினைக்கிறீர்கள்” என்ற கேள்வியைக் கேட்டுத் தானே வீடைபார்ந்தார்.

“உங்கள் தேச வேதசாட்சிகளுக்கு வணக்கம் செலுத்திவதற்காக

இன்று நான் இங்கு வந்தேன். அங்கு வேதசாட்சிகளின் ரூபகத்துக்காக இக்கோவில் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கும் பலிபீடத்தை ஆசிர்வதித்து தேவனுது மகிழ்மக்குத் [தொடர்ச்சி 5-ம் பக்கம்]

இந்தியாவில் மேலும் ஓர் கட்சி

இந்திய அரசியல்வானில் மேலும் ஒரு கட்சி தோண்டியிருக்கின்றது. அதன் பெயர் தேசிய கிறிஸ்தவ ஜனநாயகக்கட்சி. அவர்களது குறிக்கோள்கள் பல. அவற்றுள் முக்கியமானவை கிறிஸ்தவமக்களைச் சுரண்டல் செய்தலை நிற்பாட்டுவதும் சிறுபான்மயினரின் நன்மைகளைப் பாதுகாப்பதுமே யாகும்.

“காந்திர் நகரத்தைக் காக்காவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வீண்

30-8-69இல் யாழ். நவரச நாடகாலயம் எடுக்கும் ரூனப்பிரகாசர் விழாவையொட்டி இக்கட்டுரைகள் பிரசரிக்கப் படுகின்றன.

நல்லூர் அடிகள் நூலைப்பிரகாசர் வாழ்க்கை விந்தைகளும் சாதனைகளும்

“ சொற்கலைப் புலவர்”
சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் என்று ஈழத்துத் தமிழ்மூலகம் ஏற்றிப் போற்றியது. ‘வரலாற்று வள்ளுன’ ரென வையகம் வாழ்த்தியது. ‘பன்மொழிப் பண்டிதன்’ என்று பாருலகம் பாராட்டியது. ‘சுறகுரு இவர்’ என்று சாரந்திருந்தவர்கள் சான்று பகன்றனர். ‘தன்னிகர் இல்லாத தாங்கப்பிரசங்கி’, ‘எழுத்தாளர்’ என்று தமிழும் தத்துவமும் உணர்ந்தோர் தலைமேல் வைத்தனர். ‘சித்திமிக்க சத்தியமறைப் பிரசாரகர்’ என்று எத்திசையும் இசை பொங்கியது. ‘ஏழு

நிறுவப்பெற்ற கத்தோலிக்க
தேவாலயங்களும், பாடசாலை
களும் முப்பத்தைந்துக்கு
மேல். இவரது சமயப் பிர
சார சூருவளியைக் கண் டி
சஞ்சலமடைந்தோர் இவ.
ரைக் கொலைசெய்யத் துணி
யும் அளவுக்குச் சத்தியமறை
யைப் பரப்பினார்.

அடிகளார் செல்வவளம்
மிக்க சைவமரபி லே
உதித்தார். ஆனால்,
ஏழுகளின் தும் ஒடுக்கப்
பட்டவர்களின் தும் உயர்
ச்சிக்காக ஓயாது உழைத்
தார். பசி, பஞ்சம், பனி,
மழை, வெய்யில் பாராது பாடு
பட்டதெல்லாம் இந்த ஏழை

களின்தும், ஒடுக்கப்பட்டவர்
களின்தும் இம்மை, மறுமை
நலன்களுக்காகவே. வரலாற்
முப்புகழ் மிக்க நல்லாருக்கு
வடக்கேயுள்ள திருநெல்
வேலியை நடுவிடமாகக் கொ
ண்டு அவர் நாடித் திரிந்து,
'விதை' விதைத்தத்து, ஏழை
எளியவர்களின் இல்லங்களி

நூல், கிராமங்களி லுமே.
நூல் சிலைப்பயும், கல்விநூலை
யும் இவரது திருக்கரங்களி
விருந்து ஏழைமக்கள் பெற்
றுக்கொண்டார்கள்.

நூப்பிரகாசர் வாழ்க்கையில் ஒருவுளி

“கிறிய குந்தையார் என் குழந்தன்”

(வித்துவான் , ச அடைக்கலமுத்து, இளவாலை)

ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் தாயார் உண்மையைச் சொல்லிவிட்டார். அன்று முழுவதும் ஞானப்பிரகாசர் வெடி விபத் தில் அகப்பட்டவர்போலத் திகிலைடாந்ததைக் கண்ட, சிறியதங்கையார் விலையத்தை அறிந்து, ஞானப்பிரகாசரை மார்போட்டினாத்து, நெற்றி யில் முத்தமிட்டு “நீ என்னுடைய மகன்; என்னுடைய பிள்ளை” என்று பலதரம் கூறி ஞானப்பிரகாசரின் உள்ளக் குழுறல்கள் உடனே சாங்கி யிட்டார்.

“தொகை கொண்ட சுற்சன
மதிப்பும், அதிகாரமும்,
சுகுணமும், கல்வியறிவும்.
துதிலவு புண்ணிய முயற்
சியுந் திகழ் மனச்
சுத்தமும் கொடையுமற்
ஒரேன்

தகை கொண்ட கங்கைகுல
திலகநிறைறச்சுவளச்
சால்புகிளர் அச்சுவேவிச்
ஏந்தியாப்பிள்ளையருள் புருஷ
ரத்தினமெனும்

தமிழ்முத்துப்பிள்ளையே”
என்று கூறுவது பொருத்த
மானதே! ஸ்ரீமான் தமிழ்
முத்துப்பிள்ளை அந்நாடக
ஸில் யாழ்ப்பாணக் கத்தோ
விக்க திருச்சபைக்கு ஒரு தீ
பமாயும், அச்சவேலிக்கு ஓர்
ஆபரணமாயும், கற்ஞேருக்கு
ஒரு புதுக்களன்சியமாகவும்,
தேசத்துக்கு ஒரு தீன பந்து
வாயும் இருந்து வந்தார். அவ
ருக்குச் சிறப்பாகக் கத்தோ
ஷ்க்குக் கூகுமும், பொதுவாக
தமிழ் நாடும் கடமைப்பட்டி
ருக்கிறது. அச்சியந்திர
வித்தை அபூர்வமாயிருந்த
அந்நாடகஸில் தமிழ்மொழி
மீதும், கத்தோவிக்க சமயத்
தீன் மட்டிலும் தனக்குள்ள
பேரெபிமானத்தை அறிக்கை
யிட்டுள்ளார்.

போர்த்துக்கீச காலத்தி
இம் அதற்கு முன்பும், பின்
ம் எழுதப்பட்டு சிக்குக்

கள் நாற்பதுக்கு மேலாயிருக்கும். இம்மட்டா? விசுவாசிகளுடைய ஆராதனைக்காக சத்திபவேத அனுசாரம், செபநந்தாவனம், வியாகுலபிரசங்கம், முதலிய நூல் களை வெளியிட்டார்கள். மேகவர்னன், தாமோதரன் ஆதிய நாவற் கவிதைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்.

ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள், தங்கள் சிறந்த அவுடதங்களிலும் மேலாய்த் தமிழிழுத் துவைத் தலைமேல் வைத்துப் போற்றினார்கள். உயிர் பிரிந்தாலும்—கைவிடாத வாகட ஏடுகளை இரந்தெடுத்து ஒன்று சேர்த்து செகராச சேகர வைத்தியம், பராராச சேகர வைத்தியம், சுதேச வைத்திய அவுடதத் திரட்டு, பிரசவ வைத்தியம், நயன வைத்தியம், பதார்த்த சாரம் முதலிய பொன் நூல்களை அச்சிட்டார்கள். “பிள்ளைக் குத் தந்தை கொடாப்பேறு டைய வாகடத்தை உள்ளன் பாய் ஈர்ந்து புகழுற்றவனே” என்றும் “வாகடம் வைத்தி ரூப்போர் வைக்கேரற்போர் பட்டனையாக விருப்பதறி வோமே” என்றும் பாடிய அடிகள் தமிழிழுத்து வாகடங்

தேடிய வரலாற்றை விளக்கு
கின்றன.

சன்மார்க்க போதினி
என்ற சிறந்த பத்திரிகைத்
தீபத்தை 47 ஆண்டுகள்
அணையாமல் வளர்த்துவந்
தார்கள். ஈழத்து நாடகங்
களைப்பற்றி எழுதிய தமிழ்
றிஞர் திரு. மு. இராமலிங்
கம் அவர்களும், நாடக
வளர்ச்சியைப்பற்றிக் குறிப்
பிட்ட கலாநிதி சு. வித்தி
யானந்தன் அவர்களும் தமிழ்
முத்துப்பிள்ளைக்கு முக்கிய
இடம் கொடுக்கத் தவற
விட்டன.

இக்காலத்தில் வடஇலங்கையில் உலவும் நாடுகள் கனைப்பதிப்பித்த பெருமை அவருக்கே உரியது.

வெள்ளியுமிலி விழாவில்
சுவாமியவர்கள் அவரை என்
சிறிய தங்கையார் என்ற
மைக்க அஞ்சகிடேன். என்
குருகாதர் என்றால் அது
எனக்கு உகப்பாயிருக்கும்
என்றால்தான் மிகமிகப்
பொருத்தமானதேயாகும்.

பாங்காளன்', 'இறக்கிவைக்கப்பட்டவர்களின் ஏணி' என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டனர். இன்னும் பற்பலவர்யும் இந்த கல்லூர் அடிகளாறைப்பற்றி எடுத்துரைத்தனர் அறிந்தோர்

இத்தனை பாராட்டுக்கும்
 புகழுக்கும் இலக்கியமான
 நல்லூர் அடிகள் ஞானப்பிர
 காசரின் வாழ்க்கை வரலாற்
 யினை உற்றுநோக்கும்போது

ஆச்சரியத்தால் நமது கண்கள் விரிகின்றன. ஆண்டவனுல் படைக்கப்பட்ட அற்புத இயல்பு வாய்ந்த மனிதர்களிலே இவரும் ஒருவர் என்று கண்டு வியப்பு உண்டாகிறது. ஆயிரம் ஆண்டுகளுக் கொரு முறை அவனியிலே அவதரிப்பதாகக் கூறப்படும் மனிதர்கள் மாணிக்கங்களிலே இவரும் ஒருவர் என்று அடித்துச் சொல்லத் துணி வு பிறக்கிறது.

நல்லூர் அடிகள் ஞானப் பிரகாசர் மாணிப்பாயிலே வரமையடி வாழமையாய் வளர்ந்துயர்ந்த சைவக் குடும்பத்திலே பிறந்தார் ஆனால், வாழ்க்கையிலே சைவ மக்கள் மத்தியில் கத்தோலிக்க மறையைப் பிரசங்கிக்கும் குறிக்கோளினைக் கொண்ட கத்தோலிக்க குருவாக மினிர்ந்து. அடிகளாரின் திருக்காரத்தினால் ஜியாயிரவருக்கு மேல் ஞானத்தீட்சை பெற்றுத் திருமறையில் சேர்ந்தார்களென்று தெரியவருகிறது. அடிகள் துவர்களால்

ஞானப்பிரகாச சுவாமியா
ரின் குருத்துவ வெள்ளி
ழுபிலி விழா யாழ்ப்பாணப்
பட்டினத்தில் ஆடம்பரமா
கக் கொண்டாடப் படலா
யிற்று. 1926 இல் பன்னாற்
றுக் கணக்கான மக்கள்
இந்த மாபெரும் வைபவத்
தில் கலந்து கொண்டனர்.
அவ்வேலோ ஞானப்பிரகாசர்
தனது 25 வருட சரித்திரப்
பிரதாபங்களை அவிழ்த்துவிடு
வார் என்று, பலர் எதிர்பார்த்
தனர். இனி, அவர் செய்ய
விருக்கும் திட்டங்கள் எவை
யென அறிய அவருடைய
எதிரிகள் கூட ஆங்கு சமூக
மளித்தனர். கால் நூற்றுண்ண
கொலம் நல்லூரிலேயே அவ
ருடைய சிவியம் கழிந்து
போனமையால் அவரைத்
திருச்சபை நிர்வாகிகள் வேறி
டத்துக்கு மாற்றப் போவ
தாகவும் வதந்திகள் உலா
வின. ஞானப்பிரகாசர் பல
த்த கரகோஷத் துக்
கிடையே எழுந்து பேசிய
நன்றியறையின் பெரும்பகுதி
அவருடைய சிறிய தந்தையா
ரைப் பற்றியதாகவேயிருங்
தது.

ஞானப்பிரகாசரை வளர்த்
தவரும் உருவாக்கியவரும்
அவருடைய சிறிய தந்தை
யார் தமதிமுத்துப்பிள்ளையே
தம்பிமுத்துப்பிள்ளை அச்சு
வேலையில் பெரும்பகும் படை
த்த உடையார் சந்தியாப்
பிள்ளையின் முத்த மகனுடை
ருந்ததால் அவ்வுரில் ஓர்
உத்பதாரகையாக மதிக்கா
படலானார்.

ஞானப்பிரகாசருக்குவயது
எட்டாயிருக்கும்போது ஓர்
அதிசயமான சம்பவத்தை
அவர் அறிய நேரிட்டது.
அதை அறிந்தபோது ஆச்ச
யரித்தால் அவர் கண்கள்
அகல விரிந்தன. யானை
ஞானப்பிரகாசர் அப்பு என்
கிற அழுத மொழி யால்
அழைத்தாரோ, எவ்வரை இரு
தயப் பிடத்தில் பெற்ற பிதா
என்று போற்றி வந்தாரோ,
யார் அவருக்கு இனிய பட்ச
ணங்களும் உடையும் உண்டு
யும் அளித்து வந்தாரோ—
அவர் சொந்தத் தந்தையல்ல
ரெனவும், சொந்தத் தகப்ப
நூர் ஏழு ஆண்களுக்கு
முன் இறந்துவிட்டாரென்று

